

Apostant per les comèdies d'adolescents

Cartell de Drama

Les comèdies d'adolescents o *teen dramas* són un gènere que va començar a créixer durant els anys 90, i que actualment **han fet un gran salt amb les plataformes digitals** com Netflix, HBO o Playz, on trobem un gran nombre d'aquestes produccions. En aquestes sèries **els adolescents protagonitzen les trames principals de la ficció** i estan igualment destinades a un públic adolescent i juvenil. *Compañeros* (A3, 1998-2002), *Física o Química* (A3, 2008-2011), *Merlí* (TV3, 2015-2018) o *Élite* (Netflix, 2018-) són de les més destacades en la ficció espanyola i *Euphoria*, *Sex Education* o *The Society* en l'àmbit internacional.

Els *teen dramas* tenen un paper molt rellevant, perquè els seus consumidors són adolescents que estan en un moment decisiu de la vida, en ple procés de construcció de les seves identitats i de cerca de referents. En aquestes sèries **trobem diversos estereotips que són reconeixibles i presenten problemes i situacions que també el públic adolescent pateix**. D'aquesta manera, és més fàcil que els espectadors empatitzin i es posin en la pell dels personatges.

Un dels grans reptes que tenen les televisions públiques, avui en dia, és aconseguir captar l'atenció del **públic jove**, que és el que se'ls hi resisteix més. Però **Radiotelevisió Espanyola**

(RTVE) ho ha sabut fer a través de la creació de **Playz, una plataforma digital que té continguts en obert i que va adreçada al públic jove**. D'aquesta plataforma han sortit continguts com la **sèrie *Drama***, estrenada el 4 de febrer de l'any 2020, creada per Dani Amor i dirigida per la directora Ginesta Guindal. Un *teen drama* que va dirigit a l'audiència més juvenil, però especialment a la generació *millennial*, ja que narra situacions quotidianes que els joves d'avui dia viuen en primera persona com el treball precari, el fet de compartir pis o fer front a un embaràs inesperat.

***Drama* és una comèdia de ficció** interpretada per Elisabet Casanovas, Artur Busquets i Júlia Bonjoch. La protagonista és una noia de 20 anys que comparteix pis a Barcelona amb els seus amics, no té una feina estable i que, durant el primer capítol descobreix que està embarassada, però no sap de qui. A partir d'aquí, la sèrie explora què ha passat realment i com intenta solucionar el problema que li ha sobrevingut. A través d'un **humor irreverent i canalla**, es descobrirà com es va quedar embarassada i com ha de començar a prendre decisions per solucionar el "Drama" que li cau a sobre.

És una ficció enfocada en el drama, que no busca l'acudit sinó fer un humor que neixi de la naturalitat i mostrar una realitat en la societat jove. A través de la protagonista, **la sèrie vol transmetre una visió femenina i**

empoderada de la vida. Tanmateix, els creadors volien parlar d'una generació que viu sense pensar en les conseqüències, perquè s'adona que no té molt futur ni en l'àmbit laboral, social ni econòmic. A més a més, **volen trencar temes que avui en dia encara són tabús en la societat**, com per exemple: la bisexualitat, les relacions sexuals consentides o no, l'embaràs no desitjat o la vida improvisada dels joves.

Aquesta sèrie ha tingut una gran rebuda per la majoria de la gent, però **un cop emesa per TV3, es va obrir un debat sobre els diàlegs en castellà integrats en el guió.** I si en una televisió pública catalana era normal o no que hi hagués aquest bilingüisme. Molts espectadors han defensat l'ús dels dos idiomes, ja que aquest bilingüisme està present en el dia a dia de la gran majoria de les famílies catalanes i mostra la realitat actual. No obstant això, des d'algun sector s'ha criticat aquest fet i s'ha vist com un pas enrere per a la llengua catalana. També, la incorporació de tots dos idiomes, demostra com els guionistes de *Drama* es desvinculen dels temes polítics i socials que hi ha a Catalunya i sobre la seva llengua.

Aquest *teen drama* és un dels clars exemples de **com la televisió tradicional s'ha incorporat a la creació de continguts propis** a través de finestres digitals, **per tal d'adaptar-se als nous temps**, i aconseguir així, captar l'atenció del públic jove.

Minerva Pacheco i Maria del Carme Vila